

Maria Escalas

Els personatges retratats resulten entranyables, vistos *des de dins*, contemplats amb amor i delicadesa, cosa que els dona una flaire evangèlica innegable, com una mena de *floretes*. Tot i que, d'alguna manera s'assemblen, no n'hi ha cap d'igual, cadascun amb la seva original manera de ser humà, enmig dels quals es fa present, de manera inesperada i misteriosa, la bona notícia de Jesús: Déu *hi és*, amorosament. El to, planer, proper, respectuós, és propici a la pregària; de manera que aquest llibre pot ser una bona eina d'iniciació a la pregària *cristiana* per a moltes persones, qui sap si potser molt "religioses" que viuen, però, allunyades de la realitat que, sense pretensions, és presentada en aquests escrits.

Una alenada d'aire fresc, contradictòriament procedent del *claveweram* de la ciutat. Llegir-lo fa bé i humanitza, que deu ser una bona manera d'intentar mirar la vida des de la perspectiva d'Aquell que no judica mai, ni condemna ningú, sinó que sempre estima. **—Andreu Trilla**

¿Quin futur per al cristianisme?

Un cardenal i un filòsof, cara a cara

Philippe Barbarin – Luc Ferry

Fragmenta. Barcelona, 2010

96 pàg. 11 €

Aquest llibre va en la línia de la iniciativa que Foc Nou experimentà en alguns exemplars de 1998 i 1999, enfrontant dos personatges de

Quatre petites cantonades de no res

Jérôme Ruillier. Il·lustracions: Jérôme Ruillier

Traducció catalana: Teresa Farran

Joventut. Barcelona, 2005. 32 pàg. 11 € / A partir dels 5 anys.

Al petit Quadrat li agrada jugar amb els seus amics Petits Rodons. Però no pot entrar a casa seva, perquè la porta és rodona! Un llibre deliciós i molt senzill, que parla de com ens relacionem amb els que són diferents. Volem que s'adaptin a nosaltres? O nosaltres hem de canviar per fer-los lloc? O potser es tracta de trobar maneres perquè puguem conviure mantenint les nostres diferències?

Les il·lustracions són molt senzilles i entenedores pels nens petits, les frases curtes i fàcils de llegir. Una bona manera de parlar de la diversitat des de ben petits.

I si tu visquessis allí...

Stéphanie Ledu. Il·lustracions: Varis autors.

Adaptació: Albert Jané

Combel, Barcelona, 2006. 26 pàg. 12 € / A partir de 4 anys.€

Ja que a l'estiu s'acostuma a viatjar, un llibre per saber com viuen els nens d'altres països. Amb textos molt curts i il·lustracions variades (cada una és d'un il·lustrador diferent) podran saber com es viu al desert, a la sabana, prop d'un arrossar, a les estepes, en un banc de glaç, en una gran ciutat, a la jungla, en una illa, al camp, a la muntanya, a la vora del mar i en un poble. Cada un d'aquests ambients ocupa una doble pàgina amb un text i una il·lustració.

Aquest conte va bé per llegir i establir un diàleg, pensar en com viuen els altres nens, si ens agradaria viure com ells, quins avantatges i quins inconvenients deu tenir la vida en aquell lloc... també va bé imaginar-nos com deuen ser les escoles dels nens d'altres països etc.

I ja posats, que els nostres nens facin ells una de les pàgines. Després d'haver vist com viuen els nens de fora, pensar en què explicarien del seu món i de com viuen, i què té de bo i de dolent.

Quina rebequeria!

Mireille d'Allancé. Il·lustracions: Mireille d'Allancé.

Traducció: Paula Vicens

Corimbo, 2000. 32 pàg. 5 € / De 3 a 5 anys. 5 €

Llibre per llegir amb nens que tenen rebequeries (i quin nen no n'ha fet alguna?) En un moment que estigui de bon humor, (i sobretot, que no sigui al cap de poc temps d'una gran rebequeria) va bé llegir aquest llibre sobre en Robert, que té un mal dia i es deixa emportar per la ràbia.

Les il·lustracions són molt entenedores per un nen petit, i anirà bé per parlar de què fem quan estem molt enfadats i perdem el control, com ens sentim i quines conseqüències porta. ☹

relleu en l'àmbit religiós i en l'àmbit filosòfic o intel·lectual.

Els dos personatges són aquí l'arquebisbe de Lió, el cardenal Barbarin, i l'exministre d'Educació de França, filòsof i publicista, Luc Ferry.

Barbarin, nascut a Rabat (Marroc) l'any 1950, és un dels cardenals més joves de l'Església. És arquebisbe de Lió des de l'any 2002 i el Papa Joan Pau II el nomenà cardenal l'any 2003, als 53 anys.

Luc Ferry va néixer l'any 1951. Filòsof i professor de professió, es dedicà vocacionalment a la política; del maig del 2002 al març de 2004 fou ministre d'Educació Nacional i de Recerca, i des d'aleshores no ha deixat de col·laborar estretament amb el governs de Sarkozy en diferents tasques.

El llibre sorgeix de la transcripció d'un debat entre tots dos personatges a l'església de santa Clotilde, de París, amb motiu del 150 aniversari de la basílica, i sobre el tema que dóna peu al títol: "el futur del cristianisme"

Estem, doncs, davant un diàleg lúcid entre dues persones que representen, respectivament, una espiritualitat religiosa i una espiritualitat laica. Un diàleg que s'articula al voltant de tres interrogants força atractius: "1) és cert que ens trobem en plena crisi de valors?, 2) és cert que la religió davalla? i 3) quin futur té el cristianisme?"

Tots dos interlocutors gaudiren, en primer lloc, de vint minuts per exposar el seu pensament i després s'establí un diàleg creuat, de la mà del moderador, Jean-Marie Guénois, cap dels serveis informatius del diari La Croix.

Quines conclusions ofereix la lectura d'aquest llibre? Una de les més interessants és, sens dubte, conèixer una mica la figura i el pensament d'un

cardenal de qui diuen que, quan va entrar a Lió, el seu lema va ser "apagueu la televisió i enceneu l'evangeli", i de qui al llibre es troben afirmacions com ara que "no es dedica realment a omplir les esglésies de Lió, perquè no serveix de res: la primera cosa que cal fer és omplir els cors d'amor, i la font d'aquest amor és en Déu" o "el fonament de la vida de l'Església no és la quantitat, sinó la gràcia" o "el cristianisme tranquil no existeix".

I també són dignes de valoració, ahora, les posicions d'un intel·lectual respectuós que es mou en el marc de la laïcitat (que no del laïcisme) i que quan li pregunten, al final del debat, quin seria un possible motiu per la seva esperança, no dubta en afirmar: "que el cardenal tingués raó en tot el que ha dit..."

Del contingut de les dues intervencions es poden treure abundosos i profitosos pensaments.

Llibre recomanable, que es llegeix molt ràpid, encara que cal pensar-lo i interioritzar-lo més lentament. —

Manel Simó

Tu, mestre de vida

Joan Maria Vernet

STJ. Barcelona, 2010

308 pàg. 13,94 €

Joan Maria Vernet, salesià, professor a l'*Studium Theologicum Salesianum* de Jerusalem, és autor de diverses obres —l'actual és la

novena— sobre els personatges dels evangelis. En aquesta presenta alguns esdeveniments de la vida pública de Jesús, seguint sobretot l'evangeli de sant Joan —és prou sabut que el seu evangeli parla de tres pujades de Jesús a Jerusalem en ocasió de la festa de Pasqua— durant el període entre la primera i la segona Pasqua. Un total de setanta-cinc fragments, agrupats en tres parts, cadascuna de les quals es clou amb unes breus notes explicatives.

El gènere literari que ha imaginat l'autor és una barreja entre una "vida de Jesús" —dins la coneguda recerca del Jesús històric—, una Cristologia i un intent de teologia espiritual, ja que s'hi troba una mena d'autoretrat espiritual de Jesús, el Crist. Tot plegat en un to narratiu en primera persona: Jesús mateix explica, gairebé a manera de diari, els fets i les seves reaccions.

Al nostre entendre, estem lluny d'altres intents similars. L'autor segueix el text evangèlic aportant-hi dos elements. Primer, un coneixement detallat dels escenaris dels fets, d'una manera que ajuda a situar-los però que, pel nostre gust, trobem massa lligada a la literalitat del relat. Segon, una recreació imaginativa dels fragments deixats de banda pel relat evangèlic, que vol oferir versemblança històrica a les narracions i que resulta una mica repetitiva. Així ens sembla que no afavoreix gaire una lectura personalitzada i creativa per part del lector, més enllà del que purament diuen les paraules. Aquesta és un possible debilitat d'aquesta obra, juntament amb un altre element que l'enlletgeix: un català que de tant en tant grinyola i la presència d'errades tipogràfiques (segurament no atribuïbles a l'autor). —**Andreu Trilla**